

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ

«МЕНЕДЖМЕНТ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ТА ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ: СТРАТЕГІЧНІ ВИКЛИКИ І ПЕРСПЕКТИВИ»

МАТЕРІАЛИ

І Всеукраїнської науково-практичної
конференції

2 травня 2024 року

Переяслав, 2024

УДК 005.95/.96-044.247](4)(082)

М48

Менеджмент персоналу в умовах євроінтеграції та діджиталізації: стратегічні виклики і перспективи: матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Переяслав, 2 травня 2024 р. Переяслав: Університет Григорія Сковороди в Переяславі, 2024, 71 с.

Рекомендовано вченою радою Університету Григорія Сковороди в Переяславі (протокол № 12 від 22 травня 2024 р.).

До збірника увійшли матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції **«Менеджмент персоналу в умовах євроінтеграції та діджиталізації: стратегічні виклики і перспективи»**, яка відбулася 2 травня 2024 р. в Університеті Григорія Сковороди в Переяславі. Основна тематика представлених доповідей відповідає напрямам роботи конференції.

Редакційна колегія:

Ігнатенко Наталія – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету мистецтва, менеджменту, педагогіки і психології Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Банар Оксана Василівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Бурдонос Людмила Іванівна – кандидат економічних наук, доцент, доценткафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Кузнєцова Тетяна Вікторівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Ковтун Олександр Вікторович – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Черняєв Олександр Сергійович – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Стеценко Володимир Іванович – доктор філософії(PhD) в галузі історії та археології, доцент кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Костюкевич Ольга Миколаївна – доктор філософії (PhD) викладач кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди у Переяславі;

Яременко Людмила Михайлівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди у Переяславі;

Кузнєцов Євген Сергійович – викладач кафедри менеджменту Університету Григорія Сковороди у Переяславі

ЗМІСТ

Світлана Батажок. Механізми підвищення конкурентноспроможності аграрного підприємства	4
Олена Бондар, Ольга Ткаченко. Автоматизація стратегії роботи з персоналом на основі штучного інтелекту і роботизованої автоматизації процесів.....	8
Банар Оксана Василівна. Стратегія управління корпоративними ресурсами підприємств України.....	11
Людмила Бурдонос. Підтримка підприємницької діяльності в умовах війни.....	17
Ольга Ткаченко, Олена Бондар. Шляхи трансформації вищої освіти в Україні	21
Oksana Drahan, Victoria Zubchenko. Risk management in business activities.....	23
Вячеслав Заболотний, Ігор Паска. Управління податковими надходженнями до бюджетів громад, як основа забезпечення фінансування їхніх витрат в умовах повномасштабної війни	26
Ruslana Zadorozhna. Generational theory as a means of increasing the effectiveness of communications in project management.....	30
Тетяна Кузнєцова, Євгеній Кузнєцов. Розвиток креативного й інноваційного потенціалу персоналу в епоху діджитал-менеджменту: від моніторингу стійкого розвитку до управління ризиками та безпеки праці.....	33
Сергій Курінний. Інновації, як ключовий фактор економічного розвитку.....	38
Уляна Ревницька. Шляхи і засоби адаптації вищої освіти України до Європейського простору вищої освіти	41
Михайло Трофимчук, Алла Трофимчук. Тенденції розвитку рибництва в країнах Європейського Союзу та Україні	43
Ігор Паска, Олена Василенко. Трансформаційні зміни аграрних закладів вищої освіти України в період післявоєнного відновлення	47
Тетяна Понедільчук. Формування потенціалу інноваційної діяльності агропідприємств	50
Сергій Хомовий, Надія Томілова-Яремчук. Внутрішній аудит як елемент контролю фермерського господарства	54
Віктор Шидлюх, Олекса Вдовиченко, Роман Орленко. Шляхи удосконалення процесу оцінювання інформаційного простору в Міністерстві Оборони та Збройних Силах України	57
Олена Шуст. Трансформаційні процеси аграрного сектору економіки України у повоєнний період	62
Людмила Яременко, Ігор Івлєв. Управлінський облік як елемент системи менеджменту суб'єктів господарювання	68

Світлана Батажок,
*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та економічної теорії
Білоцерківський національний аграрний університет
в Білій Церкві,
Україна, Біла Церква*

МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Виробнича діяльність агропідприємств відрізняється низкою специфічних особливостей, без урахування яких неможливо забезпечити їх ефективність. Останні в загальній архітектоніці організації виробництва є виконавцем важливого соціального аспекту розвитку суспільства – забезпечення продовольчої безпеки країни, що істотно впливає на соціально-економічний стан суспільства загалом. Тому діяльність агропідприємств має стратегічно важливе значення, оскільки від їх розвитку залежить продовольча безпека країни. Їх конкурентоспроможність тісно пов'язана з третиною підприємств галузей національної економіки України. Одне створене робоче місце на агропідприємстві дає змогу забезпечити зайнятість чотирьом працюючим в інших сферах економіки, а зростання виробництва сільськогосподарської продукції на 1 % забезпечує зростання всієї економіки країни на 1,5 – 2,0 %. Експерти одностайні в погляді, що єдиним чинником, який здатний загальмувати розвиток агропідприємств в Україні навіть в умовах війни – це втрата територій [1]. За всіх інших випадків, незважаючи на труднощі й нестабільність, агропідприємства продовжуватимуть працювати. Негативним чинником продовження воєнної агресії росії є погіршення екологічної ситуації в країні, що впливатиме на виробництво органічної продукції, яке має значні перспективи розширення ринків збуту в країнах Європи.

Ефективне функціонування агропідприємств України на засадах ринкової економіки можливе лише за умови застосування різноманітних організаційно-правових форм виробництва – великих, середніх та малих. Аграрне підприємство – це юридична особа, основним видом діяльності якої є виробництво та переробка сільськогосподарської продукції, виручка від реалізації якої має становити не менше 50 % загальної суми виручки[2].

Механізми підвищення конкурентоспроможності агропідприємства (рис.1) їх фінансово-економічного забезпечення для кожного періоду розвитку економіки країни матимуть свої особливості, тому не можуть бути незмінними, адже вони залежать від кон'юнктури ринків, можливостей бюджетного фінансування конкретних програм, державних пріоритетів підтримки тощо.

Механізми підвищення конкурентоспроможності агропідприємства	Організаційні та управлінські	організація замкнених виробничих процесів
		гнучке пристосування до змінних ринкових умов
		зменшення ризиків зовнішнього впливу, що не залежать від агропідприємства
	Економічні	підвищення рентабельності виробничої діяльності агропідприємства
		збільшення частки власного капіталу
		досягнення вищого рівня рентабельності завдяки інноваційним зеленим технологіям у рослинництві і тваринництві
	Маркетингові	поліпшення збуту агропродукції
		вдосконалення системи ціноутворення
	Фінансові	підвищення фінансової стійкості агропідприємства
		залучення додаткових інвестицій
		виплата дивідендів власникам агропідприємства

Рис. 1. Механізми підвищення конкурентоспроможності агропідприємства.

Джерело: розроблено автором.

Інструментом для практичної реалізації раціональної системи господарювання агропідприємств є фінансово-економічний механізм, який має включати всі аспекти господарської діяльності – елементи продуктивних сил і систему виробничих відносин. У вітчизняній практиці аграрного сектору економіки сформовані та використовують різні фінансово-економічні механізми (механізм державної фінансової підтримки, механізм банківського кредитування, механізм страхового

захисту тощо), які за умови дієвості використовуваних інструментів та важелів впливу сприяють розвитку окремо взятого агропідприємства та галузі сільського господарства загалом.

Щодо особливостей фінансово-економічних механізмів розвитку агропідприємств задля доповнення ринкового механізму наявне державне регулювання аграрного сектору економіки через механізм державної фінансової підтримки, сутність якого полягає в тому, що держава за допомогою застосування правових, адміністративних та економічних важелів регулює поведінку сільськогосподарського товаровиробника, визначає перспективи розвитку галузі, виконує спрямовуючу функцію щодо реалізації довготривалих програм розвитку агропромислового комплексу у сприятливий для національної економіки напрям.

В сучасних умовах розвитку ринкових відносин успішне функціонування агропідприємства можливе за умов своєчасної розробки і прийняття управлінських рішень, спрямованих на адаптацію до змін зовнішнього середовища, аналіз ринкової кон'юнктури, удосконалення системи управління агропідприємством, тобто господарського механізму. Під господарським механізмом розуміють механізм, який реалізує взаємодію керуючої і керованої підсистем і являє собою сукупність економічних методів і важелів, організаційної структури управління, форм і методів впливу на діяльність економічної системи, орієнтованих на суспільні потреби[3]. Основу господарського механізму становить організаційно-економічний механізм, який ґрунтується на використанні економічних інтересів. Усталеними є ключові поняття змісту організаційно-економічного механізму, тому варто розглянути головні і змістовні характеристики цього поняття.

По-перше, організаційно-економічний механізм є частиною системи господарювання в конкретний період розвитку агропідприємства.

По-друге, організаційно-економічний механізм являє собою сукупність двох різнорідних, але пов'язаних складових – організаційної складової та економічного компонента[4]. Тобто, розглядаючи організаційно-економічний механізм як систему, науковці наголошують, що це:

- система, яка визначає порядок конкретних дій;
- система управління;

- система економічних важелів;
- система методів, операцій, важелів, організаційних структур та їх взаємозв'язків;
- система елементів організаційного та економічного впливу на управлінський процес;
- система організаційних та економічних форм і методів ведення господарства.

Інструментами організаційно-економічного механізму є економічні важелі і стимули, які передбачають матеріальну зацікавленість і матеріальну відповідальність працівників за виконання визначеної мети та спонукають діяти їх в необхідному напрямку без повсякденного адміністративного втручання. Тут більше значення має не організаційна складова, а економічна, тобто економічний механізм.

Якщо узагальнити підходи науковців до визначення поняття категорії економічний механізм та структури побудови економічного механізму, можна зробити наступні висновки:

- економічний механізм агропідприємства – одна з основних складових його господарського механізму. Він є сукупністю економічних методів, способів, форм, інструментів, важелів дії на економічні відносини і процеси, що відбуваються на агропідприємстві;

- структуру економічного механізму пропонують будувати у вигляді функціонально-цільової схеми взаємодії функціональних підсистем, підсистем забезпечення і економічних важелів, комплекс яких спрямовано на забезпечення досягнення мети агропідприємства.

Список використаних джерел

1. Судак М., Лісогор Л. Ринок праці в Україні: стан та перспективи розвитку. Solidarity Fund PL 2023. 170с. С. 94. URL: https://solidarityfund.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/ebrd_ukraine-lm-1.pdf
2. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств. Київ.:КНЕУ, 2002. 624 с. С. 47.

3. Грещак М. Г., Гребешкова О.М., Коцюба О.С. Внутрішній економічний механізм підприємства: навч. посібник / за ред. М. Г. Грещака. Київ: КНЕУ, 2001. 228 с.

4. Лузан Ю. Я. Організаційно-економічний механізм забезпечення розвитку агропромислового виробництва України: теоретико-методологічний аспект. Економіка АПК, 2011. № 2. С. 3–12.

Олена Бондар,
*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційних систем і технологій
Білоцерківський національний аграрний університет
Україна, Біла Церква*
Ольга Ткаченко,
*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційних систем і технологій
Білоцерківський національний аграрний університет
Україна, Біла Церква*

АВТОМАТИЗАЦІЯ СТРАТЕГІЇ РОБОТИ З ПЕРСОНАЛОМ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ І РОБОТИЗОВАНОЇ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСІВ

Цифрова трансформація HR змінює те, як організації керують своєю робочою силою. Використовуючи цифрові інструменти та технології, організації можуть оптимізувати процеси управління персоналом, підвищити ефективність і покращити досвід співробітників.

Інтеграція цифрових технологій, таких як хмарне HR-програмне забезпечення, мобільні програми, чат-боти та аналітика даних, може допомогти оптимізувати HR-процеси, автоматизувати повторювані завдання та зробити HR більш ефективним.

Штучний інтелект (AI) і роботизована автоматизація процесів(RPA) є новими технологіями, які впроваджують автоматичні дії, але вони мають різні інструменти і завдання.